

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
96/14. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2014. július 10.

A C-138/13. sz. ügyben hozott ítélet
Naime Dogan kontra Bundesrepublik Deutschland

Az alapszintű német nyelvi ismeretek követelménye, amelyet Németország a területén jogszerűen lakóhellyel rendelkező török állampolgárok házastársainak családegyesítése céljából kérelmezett vízum kiadásának feltételeként ír elő, ellentétes az uniós joggal

E 2007-ben bevezetett követelmény összeegyeztethetetlen a Törökországgal kötött társulási megállapodásban szereplő „standstill” klauzulával

A harmadik államok állampolgárságával rendelkező házastársak családegyesítése keretében Németország 2007 óta a vízum kiadását főszabály szerint attól teszi függővé, hogy a családegyesítővel egyesülni kívánó házastárs képes-e német nyelven legalább egyszerű módon megértetni magát. Ezen új feltétel célja a kényszerházasságok megelőzése és a beilleszkedés elősegítése.

N. Dogan, törökországi lakóhellyel rendelkező török állampolgár családegyesítés címén kíván a Németországban élő férjéhez kiköltözni. Utóbbi szintén török állampolgár, aki 1998 óta él az említett országban, ahol olyan korlátolt felelősségű társaság ügyvezetője, amelynek többségi tulajdonosa, és ahol határozatlan idejű tartózkodási engedéllyel rendelkezik. Németország ankarai nagykövetsége 2012 januárjában ismételten megtagadta a családegyesítési vízum N. Dogan részére történő kiadását azzal az indokkal, hogy az utóbbi nem rendelkezik a szükséges nyelvtudással.

N. Dogan ezt követően keresetet terjesztett elő a Verwaltungsgericht Berlin (berlini közigazgatási bíróság, Németország) előtt. Ez utóbbi azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a Németország által 2007 óta előírt, nyelvtudásra vonatkozó követelmény összeegyeztethető-e az uniós joggal, és különösen az 1970-es évek elején a Törökországgal kötött társulási megállapodás¹ keretében elfogadott „standstill” klauzulával. E klauzula megtiltja a letelepedés szabadságát érintő új korlátozások bevezetését².

Mai ítéletében a Bíróság azt a választ adja, hogy a „standstill” klauzulával ellentétes az említett klauzulának az érintett tagállamban történő hatálybalépését követően bevezetett olyan nemzeti jogi intézkedés, amely az adott tagállamban lakóhellyel rendelkező török állampolgároknak az érintett tagállam területére családegyesítés jogcímén beutazni kívánó házastársai számára feltételként előírja annak előzetes bizonyítását, hogy e tagállam hivatalos nyelve vonatkozásában alapszintű nyelvi ismereteket szerzett.³

¹ E klauzula a Brüsszelben, 1970. november 23-án aláírt, és az Európai Gazdasági Közösség nevében az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulást létrehozó megállapodáshoz csatolt, 1970. november 23-i kiegészítő jegyzőkönyv és pénzügyi jegyzőkönyv elfogadásáról, továbbá a hatálybalépésükhöz szükséges intézkedésekről szóló, 1972. december 19-i 2760/72/EGK tanácsi rendelettel (HL L 293., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 11. kötet, 41. o.) elfogadott, jóváhagyott és megerősített kiegészítő jegyzőkönyvben szerepel.

² E tilalmat a klauzula az érintett tagállamban való hatálybalépésének időpontjában (Németország esetében 1973. január 1-jén) fennálló korlátozásokra tekintettel kell értékelni.

³ E válasza tekintettel a Bíróság úgy véli, hogy nem szükséges megvizsgálni a Verwaltungsgericht által előterjesztett második kérdést, amely arra irányul, hogy a családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK irányelvvel (HL L 251., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 224. o.) is ellentétes-e a nyelvtudásra vonatkozó, szóban forgó követelmény.

Az nyelvtudásra vonatkozó ilyen követelmény ugyanis megnehezíti a családegyesítést azáltal, hogy a „standstill” klauzula hatálybalépésekor alkalmazandó szabályokhoz képest szigorítja a török állampolgárok házastársai esetében az érintett tagállam területére történő első belépés feltételeit. Az ilyen szabályozás az említett klauzula értelmében a török állampolgárok letelepedési szabadságának gyakorlását érintő új korlátozásnak minősül.

A Bíróság emlékeztet arra, hogy a családegyesítés nélkülözhetetlen eszköz annak lehetővé tételéhez, hogy a tagállamok munkaerőpiacához tartozó török munkavállalók családi életet folytassanak, és hozzájárul mind a tartózkodásuk ideje alatti életminőségük javításához, mind az e tagállamokba történő integrációjukhoz.

Valamely török állampolgár, így például S. Dogan arra vonatkozó döntését ugyanis, hogy valamely tagállamban tartós gazdasági tevékenység folytatása céljából letelepedjen, negatívan befolyásolhatja, ha az említett tagállam jogszabályai megnehezítik vagy lehetetlenné teszik a családegyesítést, aminek következtében az említett állampolgárnak adott esetben választania kell az érintett tagállamban folytatott tevékenysége és a törökországi családi élete között.

Végül noha az új korlátozás bevezetése elfogadható lehet abban az esetben, ha azt valamely közérdeken alapuló nyomós ok indokolja, alkalmas a törvényes cél elérésének biztosítására, és nem lépi túl az annak eléréséhez szükséges mértéket, a Bíróság megállapítja, hogy e feltételek a jelen ügyben nem teljesülnek.

E tekintetben a Bíróság rámutat, hogy noha a német kormány által előadott indokok (azaz a kényszerházasságok megelőzése és a beilleszkedés elősegítése) közérdeken alapuló nyomós okoknak minősülhetnek, az olyan nemzeti rendelkezés, mint a szóban forgó **nyelvtudásra vonatkozó követelmény túllépi az elérni kívánt cél megvalósításához szükséges mértéket, amennyiben az elégséges nyelvtudás megszerzésére vonatkozó bizonyíték hiánya automatikusan, az egyes esetek különös jellemzőire tekintet nélkül a családegyesítés iránti kérelem elutasítását eredményezi.**

EMLEKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” □ ☎ (+32) 2 2964106